

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/1066/ /2009. RP.

**Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása**

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, a panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá Független Rendészeti Panasztestület 32/2010. (I. 27.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panasznak a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, valamint a tulajdonhoz való alapvető jog sérelme tekintetében

helyt adok,

minden egyéb vonatkozásban a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz (1363 Budapest, Pf. 16.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Készenléti Rendőrség Parancsnoka (intézkedésre)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos beadványa szerint 2009. szeptember 7-én 13 óra 15 perc körüli időben Budapesten az V. kerületben sétálgatott, amikor a Veres Pálné utca és a Duna utca kereszteződésénél azt tapasztalta, hogy két egyenruhás rendőr egy hajléktalan személlyel szemben tiszteletlen hangnemben beszélget. Megállt és megkérte a rendőröket, hogy tisztelettel bánjanak a hajléktalannal, hiszen a tisztelet mindenkinek kijár. Erre az egyik rendőr udvariatlan hangnemben távozásra szólította fel. A panaszos a helyszínről nem ment el. Megkérdezte, hogy miért kellene távoznia. A rendőr ekkor már üvöltve közölte vele, hogy hagyja el a helyszínt. A panaszos továbbra sem ment el onnan. Ezért a rendőr felszólította, hogy igazolja magát. A felszólításra a rendőrnek átadta az útlevelét. A rendőr az útlevelet megnézte, majd betette a tárcájába és közölte a panaszossal, hogy elő fogja állítani és kövesse őt. Erre a panaszos még válaszolni sem tudott, mire a rendőr megfogta a karját és hátracsavarta, majd az Erzsébet híd alatt álló rendőrségi szolgálati autóhoz vezette. A gépkocsiban a hátsó ülésre, középre ültették. Beszállás közben a panaszos zsebében lévő mobiltelefon megszólalt, majd a telefont kivette a zsebéből és telefonálni kezdett. Ekkor a rendőr a panaszostól elvette a telefont, azt kikapcsolta, majd visszaadta és közölte, hogy míg a rendőrség őrizetében van, addig senkivel nem beszélhet.

Az eljáró rendőrök a kapitányságon az előtérben ültették le a panaszost, majd az ügyeletes közölte vele, hogy jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése miatt lett előállítva és lefolytatják a szabálysértési eljárást, de az egy kis időt vesz igénybe, majd megkérdezte, hogy kit értesítsen arról, hogy a rendőrségen van. A panaszos által megadott két telefonszámot az ügyeletes felhívta. Később jegyzőkönyvben meghallgatták, és jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítették. Kapott egy igazolást, majd közölték vele, hogy az útlevele elveszett és erről a tényről is kiállítottak egy igazolást. A kapitányság épületét 17 óra 25 perckor hagyta el.

A panaszos a rendőri intézkedések miatt 2009. szeptember 14-én panasszal élt a Független Rendészeti Panasztestületnél (a továbbiakban: Panasztestület), melyben az alábbiakat sérelmezi:

- az igazoltatás során elvették az útlevelét, melyet nem kapott vissza, mert a rendőr elvesztette;
- az előállítás során kezét hátracsavarták,
- az előállítás várható időtartamáról és okáról kérdése ellenére nem tájékoztatták;
- hozzátartozó értesítését nem tették lehetővé;
- a panaszost férje felhívta, ekkor az egyik rendőr felszólítás nélkül kitépte a kezéből a telefont, majd kikapcsolva visszaadta.

II.

Az eljárásban rendelkezésre álló dokumentumok az alábbiakat tartalmazzák:

A Készenléti Rendőrség állományába tartozó r. főtörzsőrmester és r. törzsőrmester által készített 29022/510143/2009. id. számú jelentés, mely szerint 2009. szeptember 7-én 13 óra 25 perckor a Budapest, V. kerület Veres Pálné utca és a Duna utca kereszteződésénél egy padon fekvő hajléktalan személlyel szemben intézkedtek, amikor odalépett hozzájuk egy

hölgy és közölte, hogy „hagyják békén a hajléktalant, van neki elég gondja”. Ekkor megkérték a hölgyet, hogy ne zavarja a rendőri intézkedést és lépjen odébb. Ekkor a hölgy az intézkedő rendőrök és a hajléktalan személy között állt. A felszólításuknak a hölgy nem tett eleget, ezért közölték vele, hogy igazolja magát. Erre a hölgy azt válaszolta, hogy nem tesz eleget a felszólításnak, mert ő egy német állampolgár és ismeri a jogait és nem hagyja azt, hogy a hajléktalan személy jogai sérüljenek. Az ismételt felszólításra átadta útlevelét, melyet a rendőr a zsebébe tett. Majd a hölgy a jobb kezével a rendőrt megkísérelte „odébb tolni”. A rendőr közölte vele, hogy testi kényszert alkalmaz, majd hátracsavarta a hölgy jobb karját és elindultak a nem messze parkoló szolgálati gépkocsinhoz, amikor a hölgy közölte, hogy együttműködik, és ekkor a karfeszítést megszüntetve, de a panaszos felkarját fogva kísérté a rendőr a gépjárműhöz. Amikor odaértek, a hölgy zsebében lévő mobil telefon csörögni kezdett, melyet a hölgy kivett zsebéből és beszélgetni kezdett. Ekkor a rendőr többször felszólította a panaszoszt, hogy a fejezze be a beszélgetést, melyre a panaszos fejét a rendőrtől elfordította, szabad kezével pedig befogta a fülét, hogy a rendőri utasítások ne zavarják a telefonbeszélgetést. Ekkor a rendőr elvette a telefont, azt kikapcsolta, majd visszaadta a tulajdonosának. Ezt követően a panaszoszt a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányságra előállították.

A parancsnoki vélemény szerint a rendőri intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt. Az intézkedés jogalapjaként az Rtv. 29. § (1) bekezdését¹ (igazoltatás), valamint az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulátát² (előállítás testi kényszer alkalmazása mellett) jelölték meg.

A BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság ügyeletes tisztje, által irt 01050/520695/2009. id. számú jelentés. Az említett napon ügyeleti szolgálatot látott el a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányságon. Miután a panaszoszt előállították az intézkedő járőrök a kapitányságra, a folyosón ültették le. Az ügyeletes közölte vele, hogy szabálysértési eljárás lesz lefolytatva vele szemben, amely egy kis időt vesz igénybe és kérte a türelmét az előállított személynek. Később megkérdezte tőle, hogy kit szeretne értesíteni az előállításáról. A hölgy két személy telefonszámát adta meg, akiket az ügyeletes tiszt felhívott. Ezután egy rendőrnő a női WC-ben ruházatátvizsgálást hajtott végre vele szemben. A szabálysértési előadó a panaszos meghallgatásáról jegyzőkönyvet vett fel, ezután a 01805/8582-2/2009. szabs. számú határozatában „jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség” szabálysértés elkövetése miatt a panaszoszt figyelmeztetésben részesítette. A határozat ellen kifogással nem élt. Ezt követően az ügyeletes tiszt kiállított egy igazolást a panaszos részére az előállítás időtartamáról, valamint arról, hogy a rendőr az útlevelét elveszítette. A kapitányságról a panaszoszt 17 óra 25 perckor engedték el.

¹ **Rtv. 29. § (1)** A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

² **Rtv. 33. § (2)** A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

III.

A panasz és a beszerzett okiratok alapján a döntésem alapjául az alábbi tényállást fogadtam el.

A panaszos 2009. szeptember 7-én 13 óra 15 perckor gyalogosan közlekedett Budapesten az V. kerületben. A Veres Pálné utca és a Duna utca kereszteződésénél ért arra lett figyelmes, hogy két rendőr az egyik bank panorámaablakának alsó kövezetén fekvő hajléktalan személlyel szemben intézkedik. A panaszos véleménye szerint az intézkedés hangneme nem volt megfelelő, ezért az intézkedést foganatosító rendőrök és a korábban intézkedés alá vont személy közé lépett, s közölte a rendőrökkel, hogy hagyják békén a hajléktalant, van annak elég baja. Az egyik rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy rendőri intézkedés van folyamatban, majd kérte, hogy biztonságos távolságba hátráljon, mert a rendőri intézkedést magatartásával akadályozza. A felhívásra a panaszos azt válaszolta, hogy nem megy el a helyszínről, német állampolgár és tudja, hogy mik a jogai, és testével az intézkedés alá von személyt eltakarta, ezzel kontrollálhatatlanná téve e személy magatartását, veszélyeztetve, az intézkedés biztonságát, elvonva az alapintézkedésről a rendőrök figyelmét. E figyelemelvonást kihasználva az eredetileg igazoltatott személy a helyszínről távozni próbált, ezért fel kellett szólítani, hogy még nem hagyhatja el a helyszínt, ezzel együtt az alapintézkedés folytatását egyedül az egyik rendőr vette át. Másik rendőr a panaszost felhívta személyazonosságának igazolására, aki először nem akart a felszólításnak eleget tenni ezért az intézkedő rendőr közölte vele, hogy a kapitányságra elő fogja állítani. A panaszos ekkor átadta útlevelét, mely alapján a panaszos személyes adatait rögzítették, majd az okmányt az egyik rendőr eltette, a panaszos elmondta továbbá, hogy magyarországi lakcímmel nem rendelkezik, viszont külföldi lakóhelyét nem volt hajlandó a rendőr tudomására hozni, ezt csak a rendőrkapitányságon tette meg. Ezután a panaszos a rendőrt megpróbálta az eredetileg intézkedés alá vont személytől eltolni, ezért a másik rendőr a felszólítást követően megfogta a panaszos jobb karját és hátrafeszítette, eltávolítandó az intézkedő kollégájától. A panaszos néhány lépés után közölte, hogy a továbbiakban együttműködik a rendőrökkel, ezért a karfeszítést megszüntette a rendőr, majd az előállítás céljából a helyszínre érkező gépjárműhöz kísérték oly módon, hogy a hölgy felkarját az egyik rendőr fogta. Az előállítás okáról szóló felvilágosítást a panaszos elmondása szerint a rendőrök mellőzték. A rendőri jelentések alapján megállapítható, hogy e kötelezettségük teljesítésére nem fordítottak kellő figyelmet a rendőrök.

Amikor a panaszos beült a gépkocsiba megsörrent a zsebében lévő mobil telefon. A panaszos felvette és elkezdett beszélgetni. Ekkor a rendőr többször felszólította a panaszost, hogy a fejezze be a beszélgetést, melyre a panaszos fejét a rendőrtől elfordította, szabad kezével pedig befogta a fülét, hogy a rendőri utasítások ne zavarják a telefonbeszélgetést. Erre a rendőr kivette a panaszos kezéből a telefont és kikapcsolta, közölte a panaszossal, hogy nem beszélhet senkivel, majd a telefont visszaadta neki.

A BRFK V. kerületi Rendőrkapitányságon a folyosón helyezték el a panaszost. Az átadás során az intézkedő rendőr észlelte, hogy az elvett úti okmányt nem találja, ezért az intézkedés helyszínére visszatért, lehetséges tanúkat felkutatta, de az okmány holléte nem volt már megállapítható. Ezt követően egy rendőrnő a női mosdóban átvizsgálta a panaszos ruházatát. Az ügyeletes közölte a panaszossal, hogy szabálysértési eljárás lesz vele szemben lefolytatva, ezért állították elő, de az egy kis időt vesz igénybe. Ezután megkérdezte az ügyeletes, hogy kit szeretne a panaszos értesíteni. A panaszos által megadott két személyt az ügyeletes felhívta. Később a szabálysértési előadó a panaszos meghallgatásáról jegyzőkönyvet vett fel és „jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség” szabálysértés elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítette. A határozatot a panaszos aláírta, ellene kifogással nem élt. Ezután kapott egy igazolást az előállítás időtartamáról, valamint egy

igazolást arról, hogy az intézkedő rendőr az útlevelét elveszítette. A panaszos a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányságáról 17 óra 25 perckor távozott.

A panaszolt igazoltatást a rendőri intézkedések eredményes és biztonságos befejezéséhez fűződő társadalmi érdeket is magában foglaló közrend védelme érdekében, az ezt zavaró magatartása miatt foganatosította a rendőr³, ezzel együtt felhívta e cselekményétől való tartózkodásra. A panaszos viselkedése az alapintézkedés végrehajtását –a rendőr szóval tartásával – nyilvánvalóan akadályozta és e magatartása vezetett később ahhoz, hogy az eredetileg intézkedés alá vont személyt fel kellett szólítani arra, hogy a helyszínt ne hagyja el. A panaszost a rendőr e magatartásának abbahagyására többször felszólította, azonban ennek ellenére azt tovább folytatta, ezért a szabálysértési eljárás⁴ lefolytatása érdekében előállították. Ezek alapján az igazoltatás és előállítás kellő joggal történt.

Az igazoltatás során a panaszos átadta úti okmányát személyazonosságának igazolása céljából, melyet az intézkedő rendőr az elvételt követően eltett, majd azt az intézkedés folyamán elveszítette, mellyel megszegte az Rtv. 2. § (1) bekezdéséből fakadó kötelezettségét⁵, továbbá ezzel – átmenetileg – sérült a panaszos szabad mozgáshoz való alkotmányos alapjoga is, mivel az annak részét képező az utazás szabadsága jogával – az utazáshoz szükséges más – okmány hiányában átmenetileg nem élhetett⁶. Továbbá kára is keletkezett az új úti okmány kiváltásának költsége erejéig, mely kár megtérítését a Készenléti Rendőrség vállalta.

A panaszossal szemben testi kényszer alkalmazására került sor, mivel az alapintézkedést akadályozta ezért ellenszegülésének megtörésére – a panaszos együttműködési szándékának kinyilvánításáig – jogszerűen alkalmazott a szükséges mértékű, és a szükséges ideig tartó testi kényszert⁷ a rendőr.

³ **Rtv. 29. § (1)** bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy büniüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

⁴ **Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Kormányrendelet 40/A. (1)** bekezdés alapján aki a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

⁵ **Rtv. 2. § (1)** bekezdése szerint a Rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A Rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

⁶ Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK rendelete 7. cikk (2) bekezdése szerint minden személyt a schengeni külső határok átlépését megelőzően minimum-ellenőrzésnek kell alávetni annak érdekében, hogy a be- vagy felmutatott úti okmányok alapján személyazonosságát megállapítsák. A minimum-ellenőrzés a jogszerű birtokost határátlépésre jogosító okmányok gyors és egyszerű ellenőrzéséből áll – amennyiben célszerű, technikai eszközök segítségével és a megfelelő adatbázisban található, kizárólag a lopott, a jogellenesen használt, az elveszett vagy az érvénytelenített okmányokkal kapcsolatos információ felhasználásával –, annak megállapítására, hogy azok érvényesek-e, illetve találhatóak-e rajtuk hamisításra utaló jelek.

A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek esetében az első albekezdésben említett minimum-ellenőrzés az alkalmazandó eljárás.

⁷ **Rtv. 47. § és 16. § (1)** bekezdése alapján a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

A panaszost az előállítás okáról a rendőrkapitányságon az ügyeletes tiszt tájékoztatta. Előállítását megelőzően pedig többször figyelmeztették, hogy magatartása veszélyezteti az intézkedés biztonságát. Emellett egyértelmű utasítást kapott a rendőrtől a panaszos, hogy távozzon a helyszínről. A panaszos tudván, hogy engedetlen a többszöri rendőri utasítással szemben, az előállítás ténye – ezen előzmények ismeretében – nem lehetett számára teljesen váratlan fordulata a vele szemben foganatosított intézkedésnek. Mindezek alapján teljes mértékben alaptalan a panaszos azon hivatkozása, hogy az előállítás okát vele kérdésre sem közölték. Az előállítás várható időtartamának előzetes közlését jogszabályi előírás nem teszi kötelezővé, az elvégzendő feladatok természete pedig nem teszi ezt lehetővé, ezért a panasz ezen része megalapozatlan. Ugyanakkor az előállítás tényleges időtartamát a rendőri szerv írásban igazolta, mellyel törvényi kötelezettségének eleget tett⁸. Az előállítás során a panaszosnak a férjével folytatott beszélgetése, a szükséges értesítés időtartamát meghaladta, mivel a rendőri jelentések szerint a panaszos miközben a férjével beszélt többször fel is szólították annak befejezésére. E felszólítások ideje alatt tovább telefonált, és még arra is volt közben módja, hogy fejét elfordítva, fülét befogja, hogy az ne zavarja a rendőr felszólítása a férjével folytatott beszélgetését. Ezek alapján megállapítást nyert, hogy a panaszosnak módja volt a férjét tájékoztatni, továbbá a rendőrkapitányságon a panaszos általa megnevezett személyeket is értesítették az előállításról. Mindezek alapján alaptalanul hivatkozik a panaszos arra, hogy nem értesíthette és nem is értesítették az általa megjelölt személyt.

Eltűzött volt azonban a rendőr intézkedésének az a mozzanata, mikor a panaszos kezéből a telefont kivette, és azt kikapcsolva visszaadta neki, e rendőri magatartást sem biztonsági szempontok sem egyéb jogszabályi előírások betartatásának szándéka nem igazolják.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

IV.

A Panasztestületnek az úti okmány elvesztésével, valamint a mobiltelefon elvétele miatti jogsérelemmel kapcsolatban kifejtett álláspontjával – a hozzátartozó vagy más személy értesítése jogának sérelme kivételével – egyetértek.

A panaszosnak a rendőri intézkedésre okot adó magatartásának a megítélése kapcsán a Panasztestület az alábbi álláspontot fogalmazta meg: *„az Rtv. 19. § (1) bekezdése alapján kívülálló harmadiktól is elvárható, hogy legalább passzív magatartásukkal engedelmeskedjenek a mással szembeni intézkedésnek, vagyis azt ne hátráltassák, ne akadályozzák, ne zavarják meg, tettelesen ne avatkozzanak bele, hacsak nem annak*

A Rendőrség szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23) IRM rendelet 58. § (2) bekezdése valamint az 59. § (1) bekezdése szerint a kényszerítő eszközök alkalmazása során ellenszegülésnek kell tekinteni azt a célzatos, fizikai erőfelfejtéssel járó tevékenységet, amely a rendőrt jogszerű intézkedésének megkezdésében, folytatásában vagy befejezésében akadályozza, így különösen, ha valaki élet, testi épség elleni fenyegetéssel vagy fizikai erőszakkal akadályozza, hogy a rendőr valahová belépjen, valahol tartózkodjon, valahonnan távozzon, valakit személyes szabadságában korlátozzon, illetőleg valakivel szemben intézkedést foganatosítson. Kényszerítő eszköz alkalmazása feltételeinek fennállása esetén testi kényszert akkor kell alkalmazni, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

⁸ **Rtv. 33. § (4) bekezdése** szerint az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

jogszerűtlensége mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható Rtv. 19. §. (1) bekezdés második mondata. (...) Mindezek alapján a panaszosnak a vizsgált Rtv.- szakasz alapján kötelessége volt a hajléktalan személlyel szembeni intézkedésnek passzív magatartással engedelmessé válni. A Testület álláspontja szerint a panaszos azon magatartása, hogy – akár közelebbről is – figyelte az általa aggályosnak vélt intézkedést, és ezt az iratokban szereplő módon szóvá is tette, önmagában még nem tekinthető az intézkedésbe való beavatkozásnak, még nem szolgál jogalapot a panaszossal szembeni további intézkedéshez.”

A panaszos rendőri intézkedést akadályozó magatartásának jogi megítélése kapcsán álláspontom a következő. Egyfelől megjegyzendő, hogy az intézkedő rendőr szóval tartása nyilvánvalóan nem tekinthető passzív magatartásnak, másfelől pedig figyelembe kell venni azt is, hogy bizonyos körülmények között a passzívnak tekinthető jelenlét is érdemben akadályozhatja egy rendőri intézkedés biztonságos végrehajtását. Annak megítéléséhez, hogy a panaszos viselkedése alkalmas volt-e az intézkedés érdemi megzavarásához, indokolt figyelembe venni a panaszossal szemben intézkedő r. főtörzsőrmester jelentésének azon részét, amely szerint a panaszossal folytatott beszélgetés során az eredetileg intézkedés alá vont személyt – az ezzel kapcsolatos nyilvánvaló szándékára tekintettel – kifejezetten fel kellett szólítani, hogy az intézkedés befejezése előtt a helyszínt nem hagyhatja el. Mivel ezzel ellentétes állítás a panaszos részéről nem hangzott el, valószínűsíthető, hogy – a többszöri felszólítás ellenére megvalósított – magatartása alkalmas volt a rendőrök figyelmének oly mértékű elterelésére, hogy végső soron az intézkedés megzavarásának tekinthető.

A Panasztestületnek a lakcím igazolására történő rendőri felhívással kapcsolatban kifejtett állásfoglalásával nem értek egyet, mert a felhívás az esetleges további eljárási cselekmények sikere érdekében történt, és ezen igazolás megtagadása miatt a panaszossal szemben – nem lévén ilyen – jogkövetkezményt nem alkalmaztak.

A Panasztestületnek a jelen ügyben tett más megállapításaival a határozat III. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint (2) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 16.§ (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 33. § (1) bekezdése, 47. §, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (1)-(5), valamint (7) és (9) bekezdései;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Kormányrendelet 40/A.§;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 58. § (2) bekezdése, valamint az 59. § (1) bekezdése.

Budapest, 2010. március „ „

Dr. Bencze József r. altábornagy